

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 maja 2021 r. – Claudio Necci / Komisja Europejska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-202/20 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Służba publiczna – Były członek personelu kontraktowego – Zabezpieczenie społeczne – Wspólny system ubezpieczenia zdrowotnego (RCAM) – Artykuł 95 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (WZIP) – Utrzymanie ubezpieczenia po przejściu na emeryturę – Warunek zatrudnienia przez okres ponad trzech lat – Wniosek o objęcie ubezpieczeniem w RCAM w następstwie przeniesienia uprawnień emerytalnych – Zrównanie dodatkowych lat uprawniających do emerytury z latami służby – Oddalenie wniosku – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt niekorzystny – Postanowienie Sądu stwierdzające niedopuszczalność skargi – Uchylenie]

(2021/C 278/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Claudio Necci (przedstawiciele: początkowo S. Orlandi i T. Martin, avocats, następnie S. Orlandi, avocat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin i T.S. Bohr, pełnomocnicy), Parlament Europejski (przedstawiciele: J. Van Pottelberge i I. Terwinghe, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i M. Alver, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 25 marca 2020 r., Necci/Komisja (T-129/19, niepublikowane, EU:T:2020:131), zostaje uchylone.
- 2) Skarga zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 14.9.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 maja 2021 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Zjednoczone Królestwo] – Renesola UK Ltd / The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-209/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Ocena ważności – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1357/2013 – Określenie kraju pochodzenia modułów słonecznych zmontowanych w państwie trzecim z ogniw słonecznych wytwarzanych w innym państwie trzecim – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Wspólnotowy kodeks celny – Artykuł 24 – Pochodzenie towarów, w których produkcję zaangażowane są kraje trzecie – Pojęcie „ostatniej istotnej obróbki lub przetworzenia”]

(2021/C 278/31)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Renesola UK Ltd

Strona przeciwna: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sentencja

Analiza pierwszego pytania prejudycjalnego nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1357/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny.

(¹) Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 maja 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa) – „BTA Baltic Insurance Company” AAS / Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-230/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Wspólnotowy kodeks celny – Artykuł 195 – Artykuł 232 ust. 1 lit. a) – Artykuł 221 ust. 3 – Wspólna taryfa celna – Odzyskanie kwoty długu celnego – Powiadomienie dłużnika o kwocie należności – Termin przedawnienia – Roszczenie z tytułu gwarancji skierowane przeciwko gwarantowi – Przymusowa egzekucja w celu uzyskania zapłaty – Rozsądny termin]

(2021/C 278/32)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „BTA Baltic Insurance Company” AAS

Strona przeciwna: Valsts ieņēmumu dienests

Sentencja

- 1) Artykuł 195 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2000 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych, należy interpretować w ten sposób, że gwarant zabezpieczający dług celny, o którym mowa w tym przepisie, nie może zostać zaklasyfikowany jako dłużnik w rozumieniu art. 221 ust. 3 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1186/2009, a tym samym nie można do niego stosować przewidzianego w tym przepisie trzyletniego terminu przedawnienia liczonego od powstania długu celnego.
- 2) Artykuł 232 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1186/2009, należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w tym przepisie obowiązek państw członkowskich skorzystania z wszelkich możliwości istniejących w ramach obowiązujących przepisów w celu zagwarantowania zapłaty kwoty należności ma zastosowanie nie tylko do dłużnika, ale również do gwaranta, którego w związku z tym należy uznać na podstawie wspomnianego art. 232 ust. 1 lit. a) za osobę, przeciwko której skierowana jest przymusowa egzekucja i która podlega przepisom państwa członkowskiego, w tym przepisom dotyczącym terminów, w dziedzinie egzekucji.
- 3) Wynikającą z zasady pewności prawa zasadę, zgodnie z którą należy przestrzegać rozsądnych terminów przedawnienia, należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do roszczenia skierowanego do gwaranta w celu zapewnienia zapłaty długu celnego.

(¹) Dz.U. C 255 z 3.8.2020.